

Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen sagde i Aftes, at Venstre ikke havde lovet, at Skatterne skulde nedskrives. Han sagde det ikke direkte, men han sagde overfor det ærede Medlem fra Nyborg (Bjerring), at naar det ærede Medlem kun havde den højtærede Handelsministers Udtalelse at støtte sig til, gav han ikke noget for det. Nu synes jeg nok, at det er rask og dristigt i den Grad at desavouere sin egen Minister; men det maa blive en Sag mellem det ærede Medlem og hans Minister, men naar det ærede Medlem vilde gøre gældende, at Venstre ikke havde lovet noget i saa Henseende, synes jeg, at det ærede Medlem i meget høj Grad kommer til at rangere med et æret tidligere Medlem, som sagde: „Jeg benægter Fakta“. Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen kan ikke være saa ukendt med Venstres Politik og Løfter, at han ikke ved, at da Venstre gik til Valg sidste Aar, skrev det paa sit Program, at man skulde bort fra det System, som man var inde paa, og at der skulde indføres større Sparsommelighed i Statshusholdningen, hvilket var nødvendigt paa Grund af den store Statsgæld og de tyngende Skatter. Venstre vilde omlægge Skatterne, saa de kom til at hvile paa de Skuldre, hvor man havde Evne til at bære dem, og Venstres Talere paa Møderne gjorde gældende, at den radikale Regering havde ført et ganske uforvarsligt økonomisk Styre, den havde forøget Statsgælden ganske frygteligt og udskrevet den ene tunge Skat efter den anden; men lad Venstre komme til, saa skal det blive forandret! Det var det, der lød fra Venstres Talere. Det er muligt, at det ærede Medlem har været saa forsigtig, at han ikke har omtalt Venstres Program — jeg maa i øvrigt tilstaa, at Venstre har en forbløffende Evne til at skrive et Program af den Beskaffenhed, at det med største Sindsro kan løbe fra det, naar Løfterne skal indfries, fordi det kan sige: Det staar der ikke; det er forkert, naar det skal udlægges paa den Maade. Men for Skatternes Vedkommende kan Venstre ikke løbe fra sit Løfte til Vælgerne om, at hvis det kom til Magten, skulde man blive fri for de tunge Skatter. Jeg tror, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i Fremtiden skal være lidt mere forsigtig med at benægte, at Venstre har givet Vælgerne Løfter, endog store Løfter, som det ikke har været i Stand til at indfri.

Til Slutning vil jeg rette den Henstilling til den højtærede Regering, at den vil tage vel mod et Andragende eller en

Henstilling, som er indsendt fra Købstadsforeningen, og som gaar ud paa, at man reviderer de forskellige Love, Fattigloven, Enkebørnsloven, Hjelpekasseloven og Alderdomsforsørgelsesloven og flere andre, saaledes at Staten tager større Del i Byrderne derved end hidtil. Det vil maaske blive sagt af det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen, at det er jo de sædvanlige Krav fra Befolkningens Side til Staten, og at det navnlig er Socialdemokraterne, som stiller disse Krav. Jeg vil da sige det ærede Medlem, at dette Krav er ikke baaret frem af Socialdemokraterne alene. Paa det Møde, hvor denne Vedtagelse fandt Sted, var der et antisocialistisk Flertal; Socialdemokraterne var i Mindretal — det var naturligvis en Fejl, det burde have været omvendt, men det var saaledes; det Forslag, som er indsendt til Regeringen, er enstemmig vedtaget, alle, Konservative, Venstre, Radikale og Socialdemokrater, har stemt for det, saa det er mit Haab, at Regeringen, da dette Krav er baaret frem fra alle Sider, vil tage vel derimod. Ellers kan jeg godt tiltræde det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Tale om, at man skal være noget forsigtig med Henvendelser til Staten. Det forekommer mig kun, at den højtærede Regering og de Partier, der slutter sig til den, ikke altid har været saa forfærdelig afvisende. I Fjor var der et Andragende fra Dansk Skovforening om en Bevilling til Undersøgelse af Skovarealers Kalktrang; der skulde bevilges 125 000 Kr., fordelt paa 10 Aar. Jeg antager ikke, at Dansk Skovforening bestaar af Smaakaarsfolk; thi Formanden er Grev Ahlefeldt-Laurvig, og jeg kan ikke tænke mig, at det er Smaakaarsfolk, der har valgt en saadan Mand til Formand. Her paa Rigsdagen imødekom man dette Krav fra Skovejernes Side, — Skovejerne, som under Krigen har tjent saa uhyre Summer og haft Regeringens Bevaagenhed i den Grad, at Regeringen mente, de skulde tjene 25 pCt. mere, og i Fjor satte Prisen op med 25 pCt. Det forekommer mig, at der her var et Tilfælde, hvor man udmærket godt kunde sige nej, naar der blev banket paa Statens Dør. Det er ogsaa muligt, at der er nogle Forfattere, som uden Skade kan forsvinde af Finansloven, saaledes som den ærede sidste Taler (Blang) hævdede. Jeg maa kun beklage, at det ærede Medlem, der fældede en saa stærk Kritik over en hel Del af vore Forfattere, ikke havde Mod til at nævne en eneste af dem, han mente var uværdige til at modtage